

Sygnatura akt: XI GC 1653/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2021 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Paulina Lebowska

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2021 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko **P. K.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 17.003 (siedemnaście tysięcy trzy) złote i 15 (piętnaście) groszy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 lipca 2019 roku;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.717 (cztery tysiące siedemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 104 (sto cztery) złote tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania.

Sygnatura akt: XI GC 1653/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 sierpnia 2019 roku powódka K. R. zażądała od pozwanego P. K. zapłaty kwoty 17.004 złotych z odpowiednimi odsetkami, zażądała również zapłaty na jej rzecz, od pozwanego, zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka kupiła od pozwanego samochód używany. pojazd posiadał wadę ukrytą polegającą na usterce silnika. Pozwany nie reagował na wezwania powódki.

Na kwotę dochodzoną pozwem składa się:

- 9.311,10 złotych tytułem naprawy warsztatowej silnika;
- 1.867,14 złotych tytułem kosztów diagnostyki komputerowej i weryfikacji uszkodzeń silnika;
- 492 złotych koszt holowania pojazdu;
- 922,50 złotych koszty prywatnej opinii;

- 4.310,41 złotych koszt naprawy pojazdu;
- 100 złotych kalkulacja naprawy.

W sprawie wydano nakaz zapłaty (karta 56).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty (karta 61) pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda, na jego rzecz, zwrotu kosztów procesu. Zakwestionował wady pojazdu, Pojazd został sprawdzony, przejechał ponad 100 kilometrów do S. z miejsca zakupu. Powódka nie zbadala należyście pojazdu. Powódka uchybiła obowiązkom z tytułu rękojmi leżącym po stronie kupującego. Wskazano, że w pojeździe znajduje się inny silnik niż w momencie kupna.

W piśmie z dnia 20 grudnia 2019 roku (karta 89) powódka podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie, wskazała, że wada ujawniła się po pewnym czasie, pojazd posiadał wady ukryte. Cofnięto drogomierz w pojeździe. Powódka podniosła, że niezwłocznie listem poleconym zawiadomiła pozwanego o wadzie.

W toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. R. chciała kupić wywrotkę, miała zamiar przewozić nią kruszywa. W kupnie pomagał jej znajomy K. M.. Był w kilku miejscach aby kupić taki pojazd. Znalazł ogłoszenie P. K. o sprzedaży pojazdu R. (...), pojazd znajdował się w M.. Sprzedający zachwalał dobry stan pojazdu. Pierwsza wizyta miała miejsce 3 marca 2019 rok. K. M. obejrzał samochód, nie zaobserwował wycieków, wykonano jazdę próbną i zawarto umowę. K. R. kupiła od P. K. pojazd R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) o numerze VIN (...). Wystawiono faktury na zakup za 12.300 złotych i 6.150 złotych. K. M. działał w imieniu K. R.. Po zawarciu umowy K. M. pojechał nim do S.. Kupujący po przyjeździe posprzątał pojazd, skleił zderzak. Któregoś razu po odpaleniu silnika, pojazd zaczął zachowywać się nieprawidłowo, ulatniał się dym. Kupująca zaczęła sprawdzać pojazd w warsztatach. Kupująca, w związku z usterką kontaktowała się ze sprzedającym telefonicznie, ten jednak unikał kontaktów. W dniu 26 kwietnia 2019 roku wysłała pismo reklamacyjne, gdzie wskazała wykryte wady pojazdu i wezwała do usunięcia wad w terminie 7 dni. Wobec biernej postawy sprzedawcy, kupująca rozpoczęła naprawę pojazdu.

Dowód:

- zeznania świadka K. M., karta 108 płyta CD;
- faktury, karta 7,8;
- wezwanie, karta 29;
- dowód nadania przesyłki i wydruk śledzenia przesyłki, karta 95,96;
- zeznania powódki K. R., karta 118 płyta CD protokół;
- zeznania pozwanego P. K., karta 118, płyta CD protokół;

W dniu 13 marca przyjęto pojazd do warsztatu. (...) opinia wykazała istnienie szeregu usterek. Wskazano na wcześniej wadliwie przeprowadzoną naprawę silnika. Pojazd wymagał naprawy głównej silnika, polegającej w głównej mierze wymiany głowicy, kompletu zaworów i tłoków i sprawdzenia innych elementów. Ujawniono nieprawidłowo wykonaną naprawę blacharską, prowizorycznie naprawiono wzmocnienie czołowe, zastosowano nieoryginalne mocowanie reflektorów a to zaś nie pozwala na dopuszczenie pojazdu do ruchu. Koszt opinii wyniósł 922.50 złotych.

Koszt naprawy silnika wyniósł 9.311,10 złotych brutto. Wykonano obróbkę bloku, polerowanie wału, regenerację czterech korbowodów, założono pierścienie tłokowe, panewki główne i panewki korbowe, pierścienie dystansowe

wał, wykonano obróbkę głowicy, założono uszczelkę pod głowicę i komplet uszczelk silnika, naprawiono termostat, wymieniono olej i filtr, dokonano regeneracji rolki. Wymieniono miskę olejową, pompę wodną i koło pompy.

Koszt weryfikacji uszkodzeń wyniósł 1.867,14 złotych wraz z diagnostyką komputerową. Koszt holowania pojazdu do warsztatu wyniósł 492 złote.

Sporządzono kosztorys naprawy pojazd w zakresie prac naprawczych polegających na naprawie blacharskiej, reflektorów i kraty czołowej gdzie koszt ustalono na 4.310,41 złotych.

Dowód:

- potwierdzenie przyjęcia, karta 9;
- opinia prywatna, karta 10 – 28;
- faktura, karta 30;
- protokół naprawy, karta 31 – 32;
- faktura, karta 33;
- faktura, karta 34;
- faktura, karta 35;
- dowód wpłaty, karta 36;
- koszt kosztorysu, karta 37;
- kosztorys, karta 40;
- zeznania świadka K. M., karta 108 płyta CD;

Pismem z dnia 8 czerwca 2019 roku kupująca wzywała sprzedawcę do zapłaty. Sprzedawca odmówił zapłaty,

Dowód:

- wezwanie, karta 41-42;
- pismo, karta 43;

P. K. kupił opisywany pojazd jako używany w dniu 7 grudnia 2016 roku. Dokonywał napraw pojazdu. Pojazd przechodził przeglądy i okresowe wymiany płynów oraz elementów podlegających zużyciu.

Dowód:

- faktury, karta 75 – 79;
- zeznania świadka A. S., karta 108 płyta CD koperta protokół, raz karta 247 płyta CD protokół;
- zeznania świadka B. K., karta 118 płyta CD protokół;
- zeznania pozwanego P. K., karta 118, płyta CD protokół;

Toczyło się postępowanie karne w przedmiocie „cofnięcia” drogomierza wyżej opisanego pojazdu R.. Postępowanie umorzono.

Niesporne a ponadto dowód postanowienie, karta 251;

Numer silnika na pojeździe r. jest nieczytelny. Numer istniejący na silniku nie pokrywał się z numerem silnika fabrycznie zamontowanego w pojeździe. W pojeździe po przejechaniu około 150 km zaobserwowano znaczny ubytek płynu w zbiorniku wyrównawczym układu chłodzenia i ponadnormatywny stan oleju silnikowego uniemożliwiający rozruch i pracę silnika. Stwierdzono przedostawanie się czynnika chłodzącego do układu smarowania, po demontażu głowicy ujawniono ślad wady ukrytej w postaci kontaktu zaworów z tłokami we wszystkich czterech cylindrach. Stropień oddziaływania kolidujących ze sobą elementów nie był na tyle duży aby spowodować natychmiastowe i spektakularne uszkodzenia. W postaci zgięcia trzonków zaworów i ich grzybków oraz deformację denek tłoków. Wywieranie nacisku wiązało się w powstawaniem znaczących sił w wyniku udarowego uderzenia denek tłoków w zamknięte zawory umieszczone w głowicy, które z dużym prawdopodobieństwem mogły doprowadzić do utraty szczelności połączenia na styku kadłuba silnika z głowicą realizowanego za pośrednictwem uszczelki a w konsekwencji przenikaniem płynu chłodzącego do oleju silnikowego oraz obniżeniem ciśnienia sprężania w cylindrach wykluczającego jego pracę. Przyczyną awarii była wcześniej przeprowadzona wadliwa naprawa silnika, podczas której doprowadzono do obniżenia głowicy silnika wraz z zaworami w stosunku do powierzchni denek tłoków ich górnym martwym punkcie, powodując kontakt elementów skutkujący powstaniem nieszczelności między blokiem silnika a jego głowicą. W pojeździe miała miejsce prowizoryczna naprawa wzmocnienia czołowego komory silnikowej oraz nie technologiczne zamocowanie reflektorów za pomocą blachowkrętów.

Koszty naprawy pojazdu w okresie zaistnienia szkody wynosiły 9.689,60 złotych brutto. Wartość pojazdu w dniu jego zakupu to 21.300 złotych brutto natomiast wartość obniżenia ceny w związku z wadami kształtował się w dniu sprzedaży na poziomie 8.226 złotych.

Dowód:

- opinia biegłego, karta 148 -177;
- opinia biegłego, karta 216 – 221;
- opinia ustna uzupełniająca, karta 233 koperta;
- dokumentacja fotograficzna, karta 237 koperta;

K. R. sprzedała sporny pojazd za kwotę 44.000 złotych.

Dowód:

- umowa sprzedaży, karta 201;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Niespornym był fakt zawarcia umowy przez strony. Zgodnie z art. 535 § 1 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

O ile powódka twierdziła, że cena sprzedaży była wyższa aniżeli nie wynikająca z faktur, to nie wykazała tej okoliczności w sposób wiarygodny. Sąd przyjął, że faktura zaliczkowa i sprzedażowa obejmują całą cenę sprzedaży.

Nie był sporny fakt dokonania oględzin pojazdu przed zakupem, wykonania jazdy próbnej. Powódka oparła żądanie o przepisy regulujące problematykę wad ukrytych przedmiotu sprzedaży i instytucję rękojmi. Zgodnie z art. 556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną. W myśl

art. 556¹ § 1 pkt 1 i 2 k.c. wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia; nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór.

Rację ma powódka twierdząc, że momencie zakupu kupująca jak i jej przedstawiciel nie byli w stanie wady wykryć, nie tylko z uwagi na brak wiedzy specjalistycznej ale również z uwagi na charakter wady, która ujawniła się dopiero po czasowej (przejechanie około 150 km) eksploatacji pojazdu. Brak skierowania pojazdu do diagnosty w aspekcie takiego ustalenia nie jawi się również jako niecelowy. Poza wadą silnika ujawniono wadliwie wykonaną naprawę blacharską a pozostawienie tej wady niezauważonej w aspekcie oświadczeń pozwanego o stanie i sprawności pojazdu nie stanowi okoliczności nadzwyczajnej. W zakresie tej wady, jak ustaliła powódka przed procesem a co potwierdził biegły, uniemożliwiła ona formalne dopuszczenie pojazdu do ruchu. Dokonując wykładni umowy sprzedaży i oświadczeń stron, sąd ustalił, że powódka działała z zamiarem kupna samochodu choć używanego a więc po części wyeksploatowanego, to jednak sprawnego technicznie, dopuszczonego do jazdy. O ile strony mogły dopuszczać ujawnienie konieczności wymiany elementów podlegających eksploatacji o tyle kupująca nie zakładała, że z uwagi na wadliwie dokonaną naprawę blacharki i montaż reflektorów, pojazd nie powinien być dopuszczony do ruchu. Skoro pozwany zezwalał na jazdę próbną i wiedział o tym, że powódka po sprzedaży będzie jechała pojazdem z M. do S. po drogach publicznych, przyznawał tym samym, że pojazd jest dopuszczony do ruchu.

Oświadczenia pozwanego, jego ojca i mechanika o sprawności pojazdu nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Sąd przyjmuje, że przy badaniu pojazdu przez te osoby i w trakcie eksploatacji wada silnika mogła nie ujawniać się. Nie wpływają one na ocenę faktu wystąpienia wad ukrytych, ich charakteru rozmiaru i przyczyny. Nie wpływają również na ustalenie biegłego, że wadliwa bo prowizoryczna naprawa blacharska skutkująca nieprawidłowym mocowaniem reflektorów sprawiała, że pojazd nie powinien być dopuszczony do ruchu.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego, że w chwili sprzedaży w pojeździe zamontowany był silnik inny niż będący w pojeździe w momencie awarii to stwierdzić należy, że pozwany tej okoliczności nie udowodnił. Faktycznie numery nie były możliwe do całkowitego odczytania, faktycznie numery możliwe do odczytania nie pokrywały się z numerem silnika przypisanym do pojazdu w chwili jego wyprodukowania. Niewątpliwie w pojeździe zamontowany był silnik inny aniżeli pierwotnie zamontowany w produkcji pojazdu.

Należy mieć na uwadze, że samo twierdzenie strony pozwanej nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być – zgodnie z dyspozycją art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. – udowodnione przez stronę, która to twierdzenie zgłasza. Numer silnika nie wynika z umowy sprzedaży, nie jest wpisywany do dowodu rejestracyjnego (opinia biegłego) zatem to pozwany powinien był wykazać zmianę silnika przez powódkę. Okoliczność ta, poza powyższym, wydaje się wielce wątpliwa i niecelowa. Nie jest zrozumiałym taki stan rzeczy, gdzie powódka kupuje pojazd ze sprawnym silnikiem, a następnie zakłada silnik niesprawny aby go naprawić i dochodzić kosztów tej naprawy od pozwanego w procesie sądowym.

Co do mechanizmu powstania wady wypowiedział się biegły a jego ustalenia, ostatecznie niezakwestionowane wskazują, że wada w momencie sprzedaży była niewykrywalna i niewątpliwie tkwiła w pojeździe. Ustalenia co do mechanizmu wad, ich zakresu, sposobu wykrycia i kosztów naprawy, znajdują się powyżej, nie ma potrzeby ich ponownego przytaczania.

W zakresie sposobu realizacji swoich praw wynikających w rękojmi powódka wykazała (pismo karta 29) że po upływie niespełna trzech tygodni od sprzedaży ujawniła wady ukryte pojazdu i wezwała pozwanego do ich naprawy, umożliwiając oględziny pojazdu. Pozwany odebrał korespondencję (dowód nadania i wydruk śledzenia przesyłki karta 95 i 96). Nie było nie tylko celowe ale również możliwe wskazanie pozwanemu na wady pojazdu, zanim nie zostały one opisane w sposób umożliwiający ich indywidualizację, co wiązało się przecież z upływem czasu.

Zgodnie z art. 559 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny z tytułu rękojmi za wady fizyczne, które istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego lub wynikły z przyczyny tkwiącej w rzeczy sprzedanej w tej samej chwili.

Zachowanie powódki wyczerpało obowiązki z art. 560 § 1 k.c., art. 561§ 1 k.c., art. 561² § 2 k.c.

Koszt ustalenia charakteru usterek o kosztów ich usunięcia oraz koszt przywrócenia pojazdu do stanu zgodnego z umową nie przekraczał wartości pojazdu. Koszt ten do poniesienia był konieczny celem przywrócenia pojazdu do stanu zgodnego z umową i zamiarem stron. Pozwany nie wykonał ciężący na nim obowiązków wynikających z zasad rękojmi. Powinien zwrócić sporne koszty powódce (art. 561¹ k.c.).

Poza kosztami naprawy pojazdu opisanymi przez biegłego i poddanymi weryfikacji przez powódkę, w świetle przytoczonych przepisów pozwany powinien zwrócić również wyżej opisane koszty holowania pojazdu oraz koszty wyceny szkody i prywatnej opinii. Dopiero bowiem tak ukierunkowane postępowanie kupującej pozwoliło na ustalenie zakresu uszkodzeń i kosztów jego naprawy. Holowanie zaś było niezbędne w świetle niespornego unieruchomienia pojazdu. Wszystkie zaś koszty zmierzające do naprawy pojazdu sąd uznał za konieczne.

O odsetkach orzeczono w myśl art. 481 k.c.

Z uwagi na umorzenie postępowania karnego jak i fakt, że jego przedmiot nie wpływa na powyższe ustalenia, nie zajmował się problemem zmiany ustawień drogomierza. Ewentualne usunięcie pozostałego i tak już prawie nieistniejącego numerów silnika nie miało znaczenia dla rozstrzygnięcia w kontekście ustalenia, że pozwany nie sprostał obowiązkowi wykazania jaki silnik był w pojeździe zamontowany w momencie jego wydania.

Powódka wygrała sprawę w całości a na poniesione przez nią koszty składa się wynagrodzenie pełnomocnika zawodowego 3.600 złotych, koszt pełnomocnictwa 17 złotych, w całości rozdysponowana zaliczka na poczet opinii biegłego 800 złotych, opłata od pozwu 300 złotych, co daje łącznie kwotę 4.717 złotych.

Koszty opinii biegłego przekroczyły pobraną łącznie od stron tytułem zaliczek kwotę 1.600 złotych o 104 złotych stąd kwotę tę w myśl art. 98 k.p.c. i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych należało pobrać od pozwanego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)